

越南移工黎氏娥 用畫筆追尋應許之地

Lê Thị Nga và cuộc hành trình đi tìm nhựa sống

Đi tìm vùng đất hứa

36

11 Đài Loan vẫn kỳ thị nữ giới và lao động nước ngoài

美國年度人權報告：
台灣仍歧視女性與外勞

26 Sự đê hèn của CA Tỉnh Hà Nam VN

越南河南省的壞警察

32 Ba bước, bốn phương pháp thay đổi tính xấu ở trẻ

親子天下 精選文章

三步驟、四處方，扭轉孩子的壞脾氣

34 Sao bóng đá và một chơi 'hàng khủng', 'hàng đỉnh'

越南球星的高檔生活

Bản quyền

8 910484 410276

\$20NT

TEL: 02-86676655*4

30/03/2010 Số 042

台灣立報越南文版《四方報》

PHÁT HÀNH 21.000 BẢN, 72 TRANG

本期發行21,000份·72版

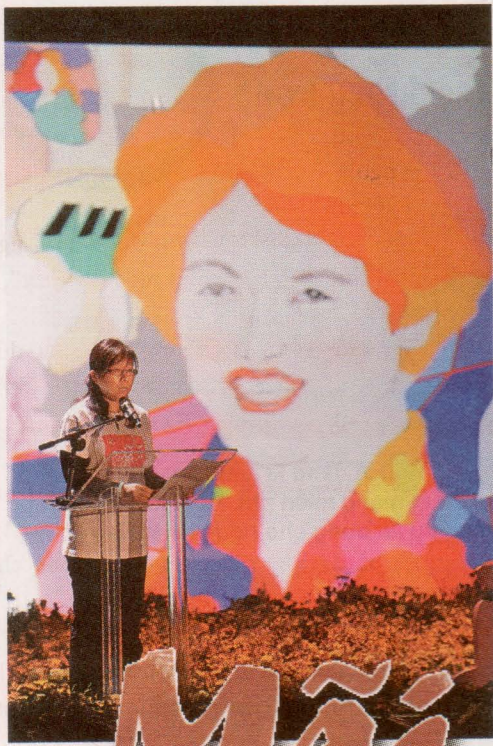
Xin mua báo ở Cửa hàng "OK", "Quan Hong"
全台OK超商、全虹電信均有售

Lê Thị Nga
Đi tìm vùng đất hứa

C972-223-149 TỪ BÓNG TỐI ĐỔNG LÊN

攝影／郭晉璋、唐紹航

永遠的大俠

Mãi mãi là Lucie...

Hồng nhan có thể thắng được tháng ngày
Nhưng sinh mệnh buộc phải chào thua
thiên ý...

Đó là chân lý mà tôi tự đúc kết khi dự lễ truy điệu chủ nhiệm Lập Báo Đài Loan - Thành Lộ Xuyên (Lucie), lắng nghe cuộc đời bà được tái hiện qua lời kể của người thân và bằng hữu...

Làm ở tòa BBP, tôi chưa từng nói chuyện với chủ nhiệm, ngoài mỗi lần bà đến họp tuần hoặc họp tháng. Ấn tượng bà dành cho tôi là bà quá trẻ đẹp so với tuổi 70. Chưa từng nói chuyện với bà, nhưng tôi hay cười và chào bà mỗi khi bà đến. Có lẽ lần "tiếp xúc" duy nhất của tôi với CN là sinh nhật bà năm ngoái tổ chức ở tòa báo. Tất cả mọi người truyền nhau tấm thiệp mừng SN để viết vào đó những lời chúc tốt đẹp nhất. Khi đến lượt tôi, bản khoản hồi lâu, cuối cùng tôi viết ra dòng chữ: Chúc CN mãi mãi trẻ trung!

Duy nhất, cuối cùng và mãi mãi...

Bà sẽ đến, lướt qua chỗ tôi, nhẹ nhàng đáp

紅顏可以勝過歲月
生命卻輸給了天年

這兩句話，是我參加立報社長成露茜女士的追思會之後的結語。

我在四方報幫忙一年多，除了每次社長到報社開會時向她微笑打招呼外，好像從未跟她談過話。社長給我最深的印象，是她的外表與70歲的真實年紀相去甚遠。太年輕、太漂亮了！我們唯一一次的「接觸」，是去年報社為她慶祝生日的那天。大家都在生日卡片寫下自己的話，我猶豫許久，最後寫了短短一句：祝社長永遠年輕！

唯一卻成了最終、成了永遠……她一定還會來，輕輕地走過我的桌子，溫柔點著頭回

來，對我微笑和問候。如此的簡單，我總以為只要自己不離開四方報，一定會永遠看到那陌生又熟悉的身影。

可是，社長再也不來了……

追思會那天，禮堂外面拉起很大很長的白色布幔，上面寫著一個「俠」字，在風中飄蕩浮沉；地上擺著無數的白菊花，舞台裝潢亮麗高尚，給人一種平凡的溫暖。社長的家人和好友陸續上台，分享他們與社長擁有過的美好回憶，分享社長對生命、對人、對女性的態度與看法。把每個真誠動人的故事連接起來，彷彿一部緩緩播放的影片，讓我看到社長從一個漂亮溫柔的女生，成為一位縱橫天下、勇敢奮鬥的女人。到了人生盡頭，她仍然不斷努力、不斷研

究、不斷嘗試，向各種領域不斷邁出步伐。相對於社長的堅強與才華，我突然覺得生活單調的自己好渺小。

可是，社長再也不來了……

那是我們最後一次一起去旅遊。當時的Lucie身體狀況已經不太好了。她隨時都會昏倒，而她好像也習慣這種狀況。那天我們在散步的時候，她突然倒了下來。我們急急忙忙地跑過去，很多人都圍著她。她醒過來的時候，說的第一句話讓我到現在每次想起來都覺得十分佩服她，那就是：「Don't worry! I'm fine!」然後她笑著對我說：「我剛剛昏倒了嗎？」

到了人生盡頭，她仍然不斷努力、不斷研

究、不斷嘗試，向各種領域不斷邁出步伐。相對於社長的堅強與才華，我突然覺得生活單調的自己好渺小。

But then I also cried...

“Đó là chuyến du lịch cuối cùng của chúng tôi. Lúc ấy, Lucie đã khá yếu. Bà có thể bị ngã bất kỳ lúc nào, đến nỗi hình như bà đã quen với điều đó. Một hôm, khi chúng tôi đang đi bộ thì bà ngã xuống. Chúng tôi cuống quýt chạy lại, rất nhiều người vây quanh bà. Một lát sau, bà tỉnh dậy, dù không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng câu đầu tiên mà bà nói khiến tôi vô cùng khâm phục. Đó là: “Đừng lo! Tôi ổn rồi!”, sau đó bà cười và hỏi tôi: “Tôi vừa bị ngã phải không?”

我不記得是誰在台上講話，可是當他以輕鬆幽默的語調講述這一段小故事的時候，我哭了。之前的陌生突然變得十分親切，我好像在聽著一個關於家人的故事。我想像那個場面，當社長醒過來，對周圍的陌生人開著燦爛的笑容說：「別擔心！我還好！」也許她自己最明白時間已經不多了，但是儘管在最壞的情況下，仍要快樂、堅強。

我帶著一種遺憾、空虛，卻又輕鬆、愉悅的心情離開追思會。也許很多人也都會這麼想：我相信，成露茜一生中的嘗試、經驗和貢獻，將會成為我們每個認識她、喜歡她、崇拜她的人，在自己人生中嚮往、追求的目標。因為她永遠是我們心中的成露茜大俠。

再見Lucie！

Tôi không còn nhớ người kể câu chuyện này là ai nữa, nhưng khi ông kể đến đoạn này bằng một giọng văn hóm hỉnh, nhẹ nhàng, một kỷ niệm giản dị vậy thôi đã khiến tôi bật khóc. Cảm giác áp lực vì xa lạ ban nãy bỗng trở nên gần gũi, như thể tôi đang nghĩ về một người rất thân của mình. Tôi liên tưởng ra nụ cười của bà khi nói: “Đừng lo! Tôi ổn!” và dùng một thái độ rất thoải mái với căn bệnh nguy hiểm của mình. Có lẽ bà hiểu, sẽ không còn lâu nữa, nhưng bà vẫn vui tươi, vẫn kiên cường ngay cả khi tình hình tồi tệ nhất...

Tôi rời lễ truy điệu trong tâm trạng vừa nuối tiếc, hẫng hụt, vừa thanh thản, nhẹ nhàng. Có lẽ rất nhiều người có chung cảm giác với tôi, và tôi chắc chắn một điều, hình ảnh về CN Thành Lộ Xuyên và những trải nghiệm, những cống hiến trong cuộc đời bà sẽ là tấm gương, là hành trang mang theo của tất cả những ai dù chỉ quen biết hay gần bó với bà. Bởi vì bà mãi mãi là đại hiệp Thành Lộ Xuyên.

再見Lucie！

再見Lucie！

Hiếu Lê曉黎